

[Rimstad.]

dag, at beløbet skal forhøjes. I lovforslagets bemærkninger anføres det, at det stipulerede beløb antages at være tilstrækkeligt i de nærmeste år.

Jeg har dernæst nogle kommentarer og nogle spørgsmål at stille til lovforslagets bemærkninger. Jeg synes, at det er tilfredsstillende, at den påtænkte ordning kun dækker de politiske risici, men vil gerne henstille til den højtærede udenrigsminister at overveje, om lovforslagets bestemmelse om, at garanti alene kan ydes til her i landet hjemmehørende virksomheder, ikke burde udvides til også at omfatte garanti for investeringer, der foretages af internationale private investeringsselskaber, hvoraf også Danmark er medlem. Jeg tænker i denne forbindelse på selskaber af en konstruktion som f. eks. Adela, der arbejder i Sydamerika og i de sydamerikanske u-lande.

At inddrage sådanne selskabers investeringer i tilfælde, hvor danske virksomheder direkte er impliceret i dem, under en garantiordning som den her foreslåede, må synes naturligt, når lovforslaget indeholder bestemmelser om garanti for „joint ventures“, der i princippet, i hvert fald i praksis, også overfører en dansk garanti partielt til en udenlandsk virksomhed.

Jeg synes også, at det er tilfredsstillende, at lovforslaget som krav for garantistillelse opstiller både en udenlandsk interesse og en dansk interesse i det pågældende projekt. Selv om dette dobbelte krav i første omgang vil virke som en bremse på garantiomfanget, bør man dog opretholde det, for netop derved tvinger man den vekselvirkning frem, hvis etablering og trivsel er lovforslagets egentlige hensigt efter vor opfattelse.

Endelig er der spørgsmålet om selvriskoen, præmiebetalingens størrelse. Jeg synes i og for sig, at det er en mangel ved lovforslaget, at der ikke her i det mindste er opgivet en ramme. Jeg er nok klar over, at det næppe nytter at spørge den højtærede udenrigsminister om hans syn på størrelsesordenen af disse procentandele, for når lovforslaget ikke indeholder en ramme her, er det nok, fordi heller ikke embedsmændene på indeværende tidspunkt har gjort sig tanker herom. Jeg vil dog gerne sige, at selvriskoen i nærværende lovforslag næppe bør gøres variabel og sættes i

forhold til risikoomfanget. Det må jo erindres, at garantitageren ingen som helst indflydelse har på den risiko, der her er tale om. Selvriskoen kan derfor kun tjene til at understrege, at garantitagerne skal røgte en interesse; selvriskoen bør derfor ikke ansættes væsentlig højere end til 5 pct.

I mit parti er vi positivt indstillet over for dette lovforslag. Vi har det ønske, at man vil tage de af os fremførte synspunkter op under det kommende udvalgsarbejde og vil med interesse følge resultatet heraf.

Niels Westerby: Det er med glæde, jeg anbefaler det fremsatte lovforslag. Ligesom vi her i landet imellem de forskellige befolkningsgrupper har opnået en vis social solidaritet, hvor de stærke skuldre er med til at hjælpe dem, der er kommet i vanskeligheder, er vi nu langsomt ved at arbejde os derhen, at der kan blive tale om en vis international solidaritet imellem på den ene side de rige lande og på den anden side de fattige lande. Der kan gås mange veje, og en af de veje, der kan gås, er ordningen efter det lovforslag, som er til drøftelse i øjeblikket.

Det er vel ofte sådan, at man hæfter sig mest ved den direkte støtte, der gives fra den danske stat til et eller andet udviklingsland. Det er på mange områder vanskeligt for det offentlige at kunne hjælpe med på udviklingen i u-landene; her er det lettere for private danske virksomheder at sætte ind. Jeg tror, at dette lovforslag, som giver en garanti for den politiske risiko, der er ved investeringer i u-landene, er særdeles nyttigt og vil kunne fremme danske private investeringer i u-landene til glæde først og fremmest for u-landene, men vel også i noget omfang for os selv.

Jeg har på enkelte punkter et par kritiske bemærkninger. Det drejer sig om, hvornår, om jeg så må sige, garantien kan blive aktuel. Således som det er formuleret i lovforslaget, vil der jo i den situation, hvor der opstår en politisk risiko, kunne være tvivl om, hvorvidt garantien får praktisk betydning. Det ville være skadeligt og pinligt, hvis man ikke nøje og klart angiver, hvornår det er en politisk risiko, der dækkes af dette lovforslag. Derfor tror jeg, man skal bestræbe sig på, hver gang man giver den konkrete garanti i en formular, helt præcist at be-